

Spada

ABONAMENTE:

Pentru orașeni . . . pe an 150 lei
Pentru săteni . . . pe an 100 lei

Organul Ligii Apărării Naționale Creștine
Regionale „Unirea”

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
BULEV. LASCAR CATARGIU 22.

În vâltoarea mișcării...

Într-o zi...

Atmosfera încărcată. [Din toate părțile fulgere anunțau ploala binefăcătoare holdelor arse de-un soare ce dogorase prea mult pe platourile binecuvântatei noastre țări.

Se făcuse prea mult așteptată. Dela un capăt la altul al țării un fior cuprinsese obiduiții ziilor noastre. Un strigăt puternic. La auzul lui o trăsură de bucurie. La orizont se proiecta visul unei vieti noi. Laboratorul stupefiantelor ce selese vîltoarea unui popor se clătina din temelii. Mîncuna politică savorită în lături, se ngropa la noriul de unde se ridicase. Manipulatorii ei în grabă tărau ră-mășiile bagajului existenței lor parazitare. Fărășise domnia minciunii.

În întunericul închisorii noastre pătrunsesse raza vieții noi.

Era mișcare. Era dorința hotărâtă de a sfărma un prezent ce făcea rușine trecutul nostru glorios. Tineretul îngrijat de viitor și scârbit de prezentul murdar declarase război.

Armate hotărâte pornise la luptă. O luptă grea. O luptă de reîntregire. O luptă în care forțe neegale stăteau față în față. Deoparte

Simbriași prezentului putred, deaia fanaticii ideei naționale. Cei din-țai și-au vărsat din belșug scursu-rile societății bolnave pe care o patronau, cei de-al doilea servin-dui primilor înșai murdărie lor din care-și duceau existența. Și steaua lor părea că apune.

Dar... speculanții n'au întărlat. Secăturile a căror conștiință, e în direc-tă legătură cu banii vărsați, sau pus la dispoziția dușmanilor. Mișcarea lat'o devenită lăvor de căștig.

Și ea după orice luptă, refacere. Momente de reîntregire. În aștepta-re unei alte bătălii oastea se pregătise. Cum? Avărlind cana-lile perlide strecurate pe furie în vâltoarea mișcării. Astăzi o impe-rioașă datorice cere a curăși rân-durile.

Când nerăbdătorii așteptăm „Iz-băvitorul”, se cuvine să sfărâmăm credința că mărimea armatei căl-gățește victoria. În lupta noastră ca-litatea e singura garanție a iz-băndei.

Puțini și buni. Curați la suflet, iată ce recomandăm ostașilor ideei naționale. I. B.

Cântec pentru noi...

— Și m'a 'nvățat un cântec, feciorul popii noastre...
Că-nu îmi pare mie, dar pentru alții 'i vechi
Nu știu cum, de-atuncea că-mi flăue 'n urechi,
Și-l căuta ca și mine și ale fete 'n sat.
Și-mi povestea bunica, într'un amurg de vară,
Ce dată 'n tinerețe și dănsa l'a cântat.

Părdolnic viers! Diavolul îi cânt și nu-l pot spune.
Și-l cântă și părdul și florile în luncă,
Și tata-mi știe taina și vorbe aspre-aruncă
Că m'ineacă plînsul și plîng o'ntreaga zi...
— Dar Gheorghe îmi zămbește — și atunci îmi uit de lume,
Și stau pierdută 'n visuri și nu mă pot trezi.

Eram odată 'n horă și dănsul mi-a poptit,
Și-am rătăcit prin luncă și ne-am culcat în iarbă,
Și-mi mângăia gropa și mi-răsărise 'n barbă,
Și-a spus: Ți-o ochii negri și-o buni de sărutat.
Iar părul tău ca noaptea-i cea fără pic de lund.
Și-am plîns, atun-ci degeaba și dănsul m'a 'mpăcat.

Acum bunica ține de deșugul cui suspin...
Dar l'am văzut aseară, cu alia pe pî...
Și-n luncă cucușua, cum prevestea a rău...
Mi-s ochii storiți de lacrimi și stau și eu și tac.
Iar tata, of, tîrhu, îl mîntos pe mine l'...
— Bunico, bunicoțu, m'a 'nvățat ce să fac...

Măria Nicoră

Însemnările mele

Cu ocazia întoarcerii s'ar putea forma o societate anonimă cu firma „La trei goboani și-un lup”...
...Aviz amatorilor...

MUSSOLINI & AVERESCU. — Cine a spus că d-l Averescu e tot atât de genial ca Mussolini?... Cine?... Să-și pună cenzuș pe cap. Vreți dovezi?... Iată-le: Dl. Mussolini a scăpat de atâtea atentate. Dom-nul Averescu a scăpat și el de u-nul. Mare. Groaznic. Infrașcător. Era să soape căma din mîni. Dar a fost ajutat de confratele Mus-solini, care l'a aruncat colacul de salvare: Reconoșterea Basara-biei.

Trădăscă Mussolini l'...
Trădăscă Averescu l'...
Hip! Hip! Hură...

NOROCUL. — Domnul Averescu are noroc. Un noroc colosal. După reconoșterea Basarabiei de către Italia, hop în galop al, noroc. D-l Goldin, îl auzeste partidul inseri-indu-se ca aurita-l pleoată - Gol-dilui - în partidul Poporului.
Poți fi fericit domnule Averescu.

D-l Mihalach, ex-șeful partidul-ui lărdnest, are scoasă din na-dragi o probă de camășă brodată cu fluturi.

— Domnule Mihalach:
Fiaturii artificiali?!

Zădărnice.

Căci mal harnic

Capu-ți are natural...

A. Co.

Oprește-te o clipă...

Ești filioză cugeătoare!
Oprește-te o clipă numai din vîrtejul vieții, observă, cugeți și te lăsoară. Lăsa un neamurici, cu ochii înfundaiți în orbile, cu fața suptă-pălidă ca ceara udă de plîngăle. sfîrșindu-se stă-și lă-rasă trupul pe cele două cărje.

Între apetelele unei o păine... păine ca de toate zilele a lui și a lor lui. Într-o trăistă petrecută pe după gât, nîghe cărțuții.

Timid, cu glasul plîngător, își lîntide cărțuția cerind-și un bas. Cerește! Pe pieptul lui numai decorații iar la ochi stîclicid încă îndărită din zilele când cu arma 'n mînă pornea la alce pentru noam și regă.

Este eroul ziilor de ieri - figuratul străbitorilor naționale și prostul celorlalte zile ale anului.

În automobilele lusoase, filiozoi fran-țuși la vorba, uci la judecări, cu dudu-șii elegante, artistice spote, își petrec viața plină de prostii împorocând din goasă - norodul pe hainele treclorilor.

Privește acum la neamul întreg de berzi, muni, stăini și zoni cum își răd și de unii și de alții.

Uoara le rade la față, celorlaltii la as-cuns deocamdată.

Cel dinții sunt proștii de ieri, cel-ialții sunt muștele sortite să cadă 'n pânză pajanmădui internațional.

Și moșile trec pe neabegăie în seamă în mîini străluc - iar bogățiile noștri când își revin din amorțelă se trezesc numai cu buzunarele seci și cu creierul plin de toate doazurile moderne cum și în-treaga tactică de a cuceri o țemei.

Si aceasta li se pare că prețuștie mai mult decât orice în lumea astă... V. O.

Avuția și libertatea

Herber Spencer vorbea despre contribuabili spunea, că el este liber în măsura în care el dispune de venitul său.

Noi întorcem și spunem: Un popor este liber în măsura în care el dispune de avuția sa: el este scv în măsura 1) care un altul dispune în locu-l său.

Deci un popor va fi numai pe jumă-tate liber în clipa în care va abandona jumătate din avuția sa strănilor. Ios-trănarea din ea de ce a avuții naționale ne duce la o vîltoare slavie.

În momentul în care Românii vor pierde toată avuția, în acel moment vor pierde și libertatea. U.

Glasure din popor

În clătura unui neban

Primim la redacție din partea unui cînsit cititor o scrisoare din care extră-geam cele ce urmează pentru că să ve-găm ce ce elocotențe în limba poporului. 1) că acum pare sălătoasă la poporului de la care așteptăm și vindicarea părții bol-nave.

„Cît despre popor, îmi face im-„presia că toți suntem niște nebanii, „că și dănsuri satanice. ameiți mer-„gem sau mai bine zis „atînec „căm” spre prăpăstie; și ca nimic „nu poate opri acest popor neban „din drumul lui de cît tot un ne-ban și mai mare, care în tovarășia „cîtorva nebanii să se pue în calea „lui, să-l abată din drum. Așa că „nu aștept acul neban și cu toată „bătrănețea lui îl voi fosoli.”

Ce putem răspunde! S'astepm „uc-banul”. Nu se poate ca el să nu se i-vească!

